

การอ่านภาษาไทยนั้นในบางกรณีจะมีลักษณะเฉพาะตัว เช่นเดียวกับคำที่มี ท

ในภาษาบาลีสันสกฤตจะออกเสียงเป็น /ต/ อย่างเดียว ภาษาไทยออกเสียง /ต/ เช่นเดียวกัน

ส่วนคำที่ออกเสียงเป็น /ท/ นั้นน่าจะเป็นคำที่ได้มาจากภาษาเขียน แล้วออกเสียงตามๆกันมา

จนถึงปัจจุบัน

คำที่ออกเสียง /ต/

บัณฑิต อ่านว่า บัน - ดิต

บัณฑิต อ่านว่า บัน - เตะ

ตั้งสะ อ่านว่า ตั้ง - สะ

ครุฑ อ่านว่า ครุด

บัณฑิตกัมพล อ่านว่า บัน - ดุ - กำ - พน

บุณทริก อ่านว่า บุน - ตะ - ริก

คำที่ออกเสียงเป็น /ท/

ทันตฆาต อ่านว่า ทัน - ทะ - คาค

มณฑก อ่านว่า มน - ทก

มณฑล อ่านว่า มน - ทน

ชั้นทสกร อ่านว่า ชั้น - ทะ - สะ - กอน

ชั้นทสีมา อ่านว่า ชั้น - ทะ - สี - มา

กรีธา อ่านว่า กรี - ทา